

Si no et tinc...

Si no et tinc a tu estic sol
de solitud mutilada.
Silenci vestit de dol
de l'hora més atziaga,
sense rialla ni vol:
ves comptant els ulls de l'alba
i els ocells de cada estol.
Si no et tinc a tu estic sol
i amb la veu encavorcada.

Si no et tinc a tu estic sol
talment espantall de marge.
Ja no em puc vestir de sol
ni portar la capa d'aire,
em moc com el lent cargol
que du a coll-i-be sa casa.
Si no et tinc a tu estic sol
i amb la veu enquirerada.

Si no et tinc a tu estic sol
com penell de gran alçada.
Tu que puges, senderol
de fatiga perfumada;
tu que baixes, rierol
d'escumosa cavalcada,
digueu amb mi: si estic sol
tinc la veu desesperada.

Si no et tinc a tu estic sol
com l'Estrella de la Tarda.
Sona còsmic flabiol
que em despulles de basarda
en dia de cel revolt
puja als meus ulls didals d'aigua.
Si no et tinc a tu estic sol
i amb la veu crucificada.

Clínica del Remei
Terrassa, 5-V-1982